

ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

(Ἐκδιδόμενη κατὰ Παρασκευήν.)

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΤΗΣΙΑ . . . Δραχμαὶ 16.
Προπληρωτέα καθ' ἑξαμηνίαν.

Συντάκτης

ΚΩΝΣΤ. Κ. ΦΙΛΟΠΟΥΛΟΣ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ,

Διπλοῦν ὁ στίχος λεπτὰ 25,
Βιδοποιήσεις καὶ ἀγγελίαι κατ' ἀποκοπήν.

Ἀπόλυτος ἀνάγκη χριστιανικῆς ἀνατροφῆς τοῦ λαοῦ.

Ἰψώνομεν καθ' ἑκάστην Στέντορος φωνὴν ἐκτραγωδούντες τὰ κοινωνικὰ κακά, ὑφ' ὧν κατατρυχόμεθα· κοπιόμεθα πρὸ πάντων οἱ δημοσιογράφοι, καταφερόμεθα ἀμείλικτοι κατὰ τῶν ἀρχόντων, βάλλομεν καὶ κατὰ τῶν ἀνευθύνων ζητούντες ὅτι τῶντι δικαιοῦμεθα νὰ ζητῶμεν, τὴν πλήρη ἀπόλαυσιν τοῦ ἡμεροῦσι, ὡς εἶπεν, ἄρτου τῆς δημοσίας τάξεως καὶ ἀσφαλείας, τὴν ἀγαθὴν διοίκησιν. Συναισθανόμενοι τὴν πονηρὰν κατάστασιν τοῦ κοινωνικοῦ ἡμῶν σώματος ὑπαγορευόμεν εἰς τοὺς κυβερνῶντας ἀλλεπαλλήλους συντάγας φαρμάκων, τὰ ὅποια ἕκαστος, κατὰ τὴν ἰδίαν αὐτοῦ κρίσιν, νομίζει κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἥττον πρὸς θεραπείαν πρόσφορα. Ἐν τῇ ἀδημονίᾳ ἡμῶν ἐπὶ τῇ κακοδιοικήσει ἐλέγχομεν πικρῶς τοὺς ἕκαστοτε τὰ κοινὰ πράττοντας. Εἰς δὲ τὴν τακτικὴν ταύτην, ἣν πρὸ ἡμίσεος αἰῶνος ἀπὸ τῆς παλιγενεσίας μας ἀκολουθοῦμεν, σήμερον ὡς ἀντιπολιτευόμενοι, αὔριον ὡς συμπολιτευόμενοι, οἱ ἄρχοντες ἡμῶν ἀποκρίνονται διὰ τῆς κατασκευῆς ὀρμαθῶν νόμων πρὸς περιφρούρησιν τῶν δικαιωμάτων μας. Καὶ δυστυχῶς ἔχομεν τοσοῦτους καὶ τοιούτους νόμους, ὥστε ἂν ἐπὶ Ἰουστιανοῦ, ἔχρησθη εἰς Τριβωνιανὸς πρὸς ἀνακάθαρσιν τῶν Ῥωμαϊκῶν νόμων, ἡμεῖς ἀπὸ τοῦδε, μετὰ παρέλευσιν μόνον ἡμίσεος αἰῶνος, ἔχομεν χρεῖαν νέου Τριβωνιανοῦ πρὸς ἀνακάθαρσιν τῶν ἡμετέρων.

Οἱ Νόμοι οὗτοι, συσκευαζόμενοι εἰς φάρμακα πρὸς θεραπείαν τῶν ἀρρώστιων τοῦ κοινωνικοῦ σώματος, ὅποιας ὠφελείας εἰσὶ πρόξενοι ὅταν δὲν παρέχονται τῷ κοινωνικῷ σώματι, ὅταν δὲν ἐφαρμόζονται αὐτῷ δεόντως; Πάντες ἀναγνωρίζομεν καὶ ἀνομολογοῦμεν ὅτι ἡ Πολυνομία οὐδὲν ἀνταπεκρίθη εἰς τοὺς σκοποὺς τοῦ νόμου, οὐδὲν ἐπέφερε τὰ προσδοκώμενα ἀγαθὰ ἀποτελέσματα, καὶ ὅτι, ἔξ ἑναντίας, ἐν τῇ πλυμυρίᾳ αὐτῶν, ἰσοδυναμοῦσα σχεδὸν τῇ ἀνομίᾳ κινδυνεύουσα νὰ πάθωμεν ὑπὸ ἀσφυξίας. Τὸ ἔγκλημα γὰρ ἡ πλεονάζουσα, προβιβαζόμενον ἡμέρας εἰς ταῖς τάξεις τοῦ λαοῦ, εἰσελάσαν δὲ καὶ ἐν ταῖς τάξεσι τῶν ἀρχόντων ἐκτείνει ὄλονεν ἀκατασχέτως τὰς κατακτήσεις τοῦ ἠθικοῦ. Ἡ δημοσία τάξις συνεχῶς σαλεύεται! Οὕτως τὰ καταγῶγια τῶν λεγομένων φυλακῶν καὶ τῶν δεσμοτήρων, οὐδ' ἡ διατήρησις τῆς ἀποτροπαίου μηχανῆς τοῦ Γκυλωτίνου περιφράσουσιν ἰκανῶς τὴν κοινωνίαν, ἐν ᾧ ἀπανθρώπως βασανίζουσι τὸ σῶμα.

Οἱ νόμοι βεβαίως, λέγει σοφὸς σύγχρονος συγγραφεὺς, οὐ τὰς σὸβάρὰς κρίσεις μετὰ σεβασμοῦ ἀναγράφουσι (ἀ) εἶναι λίαν ἀναγκαῖοι τῇ Πολιτείᾳ. Κατὰ Δημοσθένην εἶναι ἡ ψυχὴ τῆς πόλεως ὥσπερ γὰρ σῶμα στερηθὲν ψυχῆς πίπτει, οὕτως καὶ πόλις μὴ ὄντων νόμων καταλύεται. Ἀλλὰ καὶ κατ' ἀρχαίον τινα συγγραφέα, οἱ πολλοὶ νόμοι οὐδὲν ἄλλο ὑπεμφαίνουσιν ἢ ἀδυναμίαν ἠθικὴν καὶ ἐπο-

μένως κατάπτωσιν τῆς πολιτείας. Ὡσπερ ὅπου φάρμακα πολλὰ, ἐνταῦθα καὶ νόσοι πλείστα, οὕτως δὲ καὶ ὅπου νόμοι πλείστοι, ἐκεῖ καὶ ἀδικεῖα μεμεγάλη. Κατὰ δὲ τὸν Θεόφραστον, ἀλίγων οἱ ἀγαθοὶ δέονται νόμων, οὐ γὰρ τὰ πράγματα πρὸς τοὺς νόμους, ἀλλ' οἱ νόμοι πρὸς τὰ πράγματα τίθενται.

Ποῦ ἔγκειται ἄρα γε τὸ κακὸν; μὴ τάχα ἔγκειται, ὡς τινες συμπεραίνουσιν, εἰς τὸ λίαν φιλελεύθερον ἡμῶν πολιτεύμα;

Εἶναι ἀληθέστατον, ὡς ἄριστα λέγει ὁ αὐτὸς ἡμέτερος συγγραφεὺς, ὅτι αἰεὶ οἱ ἔθνησι βασιλεύει μεγάλη ἐλευθερία, ἡ ἐξουσία ἐν διαφόροις βαθμοῖς ὑπὸ παντοίων προσώπων ἀσκουμένη, ἐπεκτείνεται εἰς πολλοὺς, καὶ ἐντεθεν κατασκευάζονται πολλοὶ ἄρχοντες, πρὸς δὲ καὶ πολλοὶ ἄλλοι ἰσχυροὶ καὶ κατὰ τὸν πλοῦτον καὶ κατὰ τὴν ἀνάπτυσιν, πάντες δ' οὗτοι, κατὰ Ζάλευκον, καὶ ἁμαρτάνοντες κείνται ὡς τὰ πολλὰ ἐκτὸς τῆς τῶν νόμων ἰσχύος, καὶ οὐ μόνον αὐτοὶ, ἀλλὰ καὶ οἱ περὶ αὐτοὺς οὐδὲν διστάζουσιν, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τῶν πατρῶων αὐτῶν, νὰ καταπατῶσι τοὺς νόμους, μόνον δὲ οἱ πτωχοὶ καὶ ἀδύνατοι τιμωροῦνται. Οἱ νόμοι, λέγει ὁ ἀρχαῖος τῶν Λοκρῶν νομοθέτης ὁμοίως τοῖς ἀρχαίοις πεφύκασι, καὶ γὰρ εἰς ἐκεῖνα ἐὰν ἐμπέσῃ μύια ἢ κώνωψ κατέχεται, ἐὰν δὲ σφῆξ ἢ μέλισσα, διαρρήξασα ἀφίπταται ὡσαύτως καὶ ἐν τοῖς νόμοις ἂν ἐμπέσῃ πένης συνέχεται καὶ κρίνεται ἐὰν δὲ πλοῦσιος, ἢ δυνατὸς λέγειν, διαρρήξας ἀποτρέχει.

Ἀλλὰ τὸ πολιτεύμα ἡμῶν, μ' ὄλην τὴν ἄκρατον ἐλευθερίαν του ὡς πολιτεύμα ἄριστα λειτουργοῦν ἐν τῇ κοίτιδι αὐτοῦ, τῇ κραταίᾳ, καὶ εὐδαίμονι Ἀγγλίᾳ, εἰ καὶ ὑπὸ ἀλλοίας τινος συνθήκας, δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ αὐτὸ καθ' ἑαυτὸ ὡς ἀμεσον αἴτιον τῆς κοινωνικῆς ἡμῶν καχαζίας καὶ κακοπολιτείας.

Ἀλλαχοῦ λοιπὸν ζητητέον τὸ κακὸν, τὴν ἔδραν τοῦ κοινωνικοῦ νοσήματος.

Μὴ πλανώμεθα ἐκουσίως· πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν εὐλικρινῶς. Τὸ κακὸν προφανῶς κείται ἐν τῇ ἐλλείψει, κατὰ μέγα μέρος, ἀληθοῦς Χριστιανικῆς ἀνατροφῆς, καὶ ἐπομένως ἀληθοῦς ἠθικῆς μορφώσεως. Μόνη ἡ χριστιανικὴ ἀνατροφή χαλινωγυῖσα ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας τὰ ἀνθρώπινα πάθη μετριάζουσα τὴν ὄρμην αὐτῶν, ἠθικοποιούσα, παρέχει εἰς τὸ Λογικὸν τὸ φυσικὸν αὐτοῦ κράτος ἐπὶ τῶν φυσικῶν τῆς καρδίας ὁρμῶν καὶ ἐπιθυμιῶν καὶ ὑπαγορεύει εἰς τὴν συνείδησιν τὸν σεβασμὸν τῶν κοινωνικῶν νόμων. Οὐ μόνον δὲ ἐν τῇ ἐλλείψει ταύτῃ κείται τὸ κακὸν, ἀλλὰ καὶ ὑποδαυλίζεται διὰ τῆς ἐπιρροῆς τῶν ἐκ τῆς Δύσεως πολυειδῶς καὶ πολυτρόπως, ὑπερπυσῶν ἐν τῇ νεαρᾷ κοινωνίᾳ ἡμῶν γνωστῶν ἀθεϊστικῶν ἰδεῶν τοῦ Ὑλισμοῦ, τοῦ θετικισμοῦ, τοῦ πανθεϊσμοῦ τῆς ἀνεξαρτητοῦ ἠθικῆς, τῶν μωρίων τούτων, τὰς ὁποίας διάνοιαι πεφουσιωμένα ψυχὰι μοχθηραῖ, ὑπὸ τὸ προσχῆμα φιλοσοφικῆς δῆθεν ἐρεύνης τῆς ἀληθείας, διαδίδουσιν σατανικῶς, ἐργαζόμεναι λεισιθότως, διὰ τῆς ἀποπλανήσεως τῶν πολλῶν, πρὸς ἀνατροπὴν τῶν θεῶν καὶ ἀνθρωπίνων καθεστώτων, ἄγουσαν εὐθὺ εἰς τὴν τῶν πολιτειῶν ἀποσύνθεσιν.

Ἄμεινον δὲ δυστύχημα συμβαίνει παρ' ἡμῶν, ἀναφώνει μετὰ ψυχικοῦ ἄλγους ὁ αὐτὸς σύγχρονος συγγραφεὺς, ὁ τὰς μωρίας τῆς ἀθεΐας στιγματίζων· συμβαίνει κακὸν ὑποσκάπτων τὰ θεμέλια τοῦ ἐθνικοῦ ἡμῶν οικοδομήματος, τοῦτο δὲ εἶναι ἡ ψυχρότης πρὸς τὴν θρησκείαν, ἢ μετὰ τινος ἐπιτάσεως τὰς συνειδήσεις τῆς κοινωνίας δηλητηριάζουσα, ἥτις ἀντὶ νὰ ἐλαττωθῆται, τὸνναντίον κορυφούται. Τὰ θρησκευτικὰ αἰσθήματα ὡς χεῖμαρρος καταρρέει· Ὁ Θεὸς καθίσταται ὅτε μὲν ἀντικείμενον ψυχρᾶς ἀδιαφορίας, ὅτε δὲ μύθος· κατὰ συνέπειαν δὲ ἡ ἠθικὴ χειραφετεῖται καὶ καθίσταται ὄλος ἀνεξαρτητος ἀπ' αὐτοῦ. Ὅθεν τὰ ἠθικὰ ἐπιπέδη διαφθείρονται καὶ παραλύουσιν, ἀκτίς δὲ διορθώσεως τοῦ κακοῦ δὲν ὑποφάσκει. . . Μηδεὶς ἀπατάσθω. Ὅλοι οἱ νόμοι, οὐς δύναται νὰ θετίπῃ τὸ ἄγαν φιλελεύθερον ἡμῶν κοινοβούλιον, ὅλοι οἱ σοφοὶ θεσμοὶ, οὐς δύναται νὰ παραγάγῃ ἡ ἀνάπτυξις καὶ ἡ ἐλευθερία ἡμῶν, ἀνευ τοῦ φόβου τοῦ Θεοῦ, ἀνευ εὐσεβείας δὲν δύναται νὰ ἠθικοποιήσῃ, νὰ φέρωσιν ἠθικὰ ἀποτελέσματα, διότι ἐμποιοῦσιν ἐξωτερικὸν πῖνα φόβον καὶ τιμωροῦσι μόνον τὰ φανερά ἁμαρτήματα, ἡ δὲ καρδία ἀφίπταται ἐλευθερὰ, καὶ ὁ ἄνθρωπος φύσει προσπαθὼν ν' ἁμαρτάνῃ κερφίται, κατὰ τὰ πλείστα τῶν πλημμελημάτων αὐτοῦ ὑπεκφεύγει τὴν τοῦ νόμου τιμωρίαν. Ἐὰν λοιπὸν οἱ αἰώνιοι νόμοι, οὓς ὁ Θεὸς ἐχάραξεν ἐν τῇ συνείδησει τοῦ ἀνθρώπου, δὲν λειτουργῶσι, δὲν καθιστῶσι τὸν ἀνθρώπου ὑπεύθυνον ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ διὰ τὰς πράξεις αὐτοῦ, τὰ πάντα ἀποβένουσι μάταια. Ἀρχὴ σωτηρίας ἀνθρώπων, λέγει σοφὸς τις Ῥωμαῖος, ὁ τοῦ Θεοῦ φόβος, καὶ ῥίζα πάντων τῶν ἐν ἡμῖν ἀγαθῶν ὁ τοῦ Θεοῦ νόμος· οὔτε δὲ Θεοῦ νόμος ἀνευ φόβου, οὔτε φόβος ἀνευ νόμου, ὁ μὲν γὰρ νόμος τῶν τεταγμένων ὑπερέστη ἔχει τὸν φόβον, ὁ δὲ φόβος τὸν προστεταγμένον δικαστὴν ἔχει τὸν νόμον. Μία λέγει καὶ ὁ πρῦτανος τῶν φιλοσόφων, ὁ Ἀριστοτέλης, εἶναι ἡ πηγὴ τῶν ἀρχῶν τοῦ ἀνθρώπου μεγαλείου, ὁ Θεὸς· μία εἶναι ἡ ἀκλόνητος βῆσις εὐδαίμονος κοινωνίας, ἡ εὐσεβεία, ἀρχὴ ἀρίστη πάντων μὲν ὁ Θεὸς, ἀρετῶν δὲ ἀρίστη ἡ εὐσεβεία. Οἱ μὴ γινώσκοντες καὶ μὴ λατρεύοντες τὸν Θεὸν εἶναι ἀσοφοὶ, ζωῶδεις, ἄλργοι ὡς μὴ ἀνυψούμενοι ὑπεράνω τῆς φθαρτῆς βίης, τῶν παθῶν, τῶν ἐπιχειρήσεων· εἶναι δὲ καὶ ἐπιβουλοὶ καὶ κακοήθεις ὡς ἀνατρέποντες τὸ ἱερόν καθεστῶς, τοὺς νόμους τῆς ὑγιᾶς ἠθικῆς, ἐφ' ὧν στηρίζεται τῆς πολιτείας ἡ εὐδαιμονία. Ἄλλος δὲ σοφὸς, ὁ Δημοσθένης, προστίθησιν. «Ἄριστα τιμήσεις τὸν Θεόν, ὅταν Θεῷ δι' ἀρετῆς τὴν διάνοιαν, ὁμοιώσῃς».

Ἄντι λοιπὸν τοῦ νὰ μεμφιμοιρῶμεν καὶ νὰ κραυγάζωμεν πάντοτε κατὰ τῶν ἀρχόντων διώκοντες τὴν ἀείποτε φεύγουσαν ἀγαθὴν διοίκησιν τοῦ χωρίου, τῆς κόμης, τοῦ Δήμου, τῆς πόλεως, τοῦ κράτους, τὴν ἀσφάλειαν τῶν δωρημάτων μας, τὴν τάξιν, ἂν ἡ παροχὴ κατέστη ἀδύνατος καὶ ὄλονεν καθίσταται μᾶλλον ἀδύνατος, τῶν ἀσεβῶν πλασιαζομένων καὶ τῶν νόμων ἀνιχνύων, πρὸ πάντων πρέπει νὰ φωνάζωμεν ἀπαύστως ἐπικαλούμενοι καὶ τῶν νόμων ὄντων ἀνιχνύων ἐν ἐνὶ στόματι καὶ μιᾷ καρδίᾳ τὴν τῶν ἀρχόντων μέριμναν ὑπὲρ τῆς ταχίστης συστάσεως, τῆς

(ἀ) Δ. Λάτας. Πραγματεία περὶ τῶν κατὰ τοὺς χρόνους ἡμῶν ἀθεϊστικῶν ἰδεῶν, 1879.

πύργων και πατριωτικόν άγωνά, άνωτερον των μέσων και των δυνάμεών της.

— Δε ήθέλαμεν άξιώσει ούδεμιάν προσοχή; παραρτήμα τι διανεμηθέν ένταύθα κατά την παρελθούσαν Κυριακήν άφορόν εις την γνώμην ήν έξέφρασαν ο «Φορολογούμενος» περί της πλατείας α΄ Ύψηλών Αλωνίων, έν δέν έγνωρίζαμεν ότι και τούτο έξήλθεν έκ του ίδιου γραφείου έξ ου και ή κυκλοφορήσασα ένταύθα άναφορά περί του αυτού άντικειμένου, και δέν ένείχε συνεπώς τάς ίδέας προσώπου εις δ όφείλεται πάσα προσοχή. Διά του παραρτήματος έκείνου κατηγγέλθη πρός τό κοινόν ή Σύσταξις του «Φορολογούμενου» ώς συνεταιρισθείσα μετά του κ.Κολλήρου, διεκδικούντος δικαιώματά τινά πρός Ελλάθην της πλατείας, και κακή τή πίστει πονηράν έξήνεγκε γνώμην περί της λύσεως του ζητήματος, πρός έπίτευξιν άθεμίτου όφελείας. Αλλά ποίαν έξήνεγκεν ο «Φορολογούμενος» γνώμην επί του προκειμένου; Δέν άνεγνώρισε πρώτος ότι άνεγειρομένων οικόδομών κατά την δυτικήν πλευράν της πλατείας, αύτη καταστρέφεται και έλαττούται ή αξία της κατά τό ήμισυ; δέν ειπεν ότι δέον να έξετασθώσι τά δικαιώματα του κ. Κολλήρου άπαθώς και άν ταύτα εισιν άδόσιμα ν' άποκρουσθώσιν ίσχυρώς, ίνα μη έξασκούμενα παραβλάψωσιν άνεπανορθώτως τό μόνον έντευκτήριον των κατοίκων της πόλεως, έν δέν εύρεθώσι βάσιμα να ζητηθή άλλος τρόπος δι' ου ν' άποτραπή από της πλατείας έκείνης δεινή άσχημία; Ποίαν άλλην γνώμην έδύνατο να εκφάσθη επί του προκειμένου έφημερίς άπροκατάληπτος, ίνα άρέσθη εις τους καλοθελητάς της πλατείας, διά να μη δώσθη χώραν εις ταπεινάς ύπονοίας; Ο «Φορολογούμενος» διά τούτο έπρεπε να ύβρισθή ώς πωληθείς εις τόν κ. Κολλήρον; έπρεπε να καταγγελη ώς συνέταιρος αυτού; Ή άν ή έφημερίς ήμών επρόκειτο να πωληθί, θεβαίως δέν ήθελε προσφερθεί εις τόν κ. Κολλήρον, όστις έλάχιστα δύναται να προσφέρη, άλλ' εις άλλους ούτινες εισιν διατεθειμένοι να την άγοράσωσιν άκριβά και άντι πολλής θυσίας. Ούτε διαλάβει ή μάς τό σύστημα όπερ καθιέρωσαν ένταύθα από τινος άξιότιμου τινος κύριου, και ό σκοπός αυτών όστις άποβλέπει εις την αποθάρρυνσιν εις την άπαγήσει των έκ καθήκοντος έλεγκτών των έργων των. Πρό τινος καιρού παρ' ήμιν τούτο επικρατεί τό άξιοθρήνητον σύστημα έν τή συγκρούσει των άντιθέτων ιδεών. Οσαίκις εκδηλούνται γνώμη τις, ένεργεία τις ήτις τους άπαρέσκει, ήτις δέν θεραπεύει την φιλαυτίαν των, ήτις άντίκειται εις τά συμφέροντά των, δέν κατέρχονται εις τό πεδίον της συζητήσεως άνδρικώς με την ευθύνη των λόγων των και των σκέψεών των, ούτε μετά της όφειλομένης και πρός αυτούς τους άντιδοξούσας άβροφροσύνης* άλλ' εύρίσκουσι τόν πρώτον τυχόντα άκαταλόγιστον, και τόν ρίπτωσι κατά πρόσωπον των άντιφρονούντων δι' έκείνου καταγγέλλουσιν αυτούς εις τό κοινόν ως πονηρά μελετώντας, ότι έπωλήθησαν εις τους ύπονομεύοντας τά κοινά συμφέροντα, ότι εισιν ούτιδανοί, ότι εισιν άξιοί άγχόνης* τά ύβριστικά δ' έπίθετα άτινα εύρίσκουσιν εις τά λεξικά όλων των καπηλείων άποτελοϋσι τά μόνα των έπιχειρήματα. Διά του συστήματος τούτου πιστεύουσιν οι άξιότιμοι κύριοι ότι θ' αποθάρρυνωσι, θ' άπαγορευθώσιν τους έλεγκτάς των, και τή αληθεία δέν έχουσιν άδικον, διότι τίς δέν θ' άπιδιάσει, νομίζουσιν, έργον όπερ τόν θέτει έν ίση μοίρα πρός άκαταλόγιστους, και όπερ τόν ώθει εις τό θερμωδέστερον πεδίον της θαναυσστερας συζητήσεως; Κατά τούτο μόνον πλανώνται, διότι ύπολογίζουσιν επί των άσθενεστερων χαρακτηρισμών και άγνοούσιν ότι τουλάχιστον επί της ίδιουσγκρασίας του «Φορολογούμενου» τό σύστημα των έπενεργεί άντιστρόφως* διότι έφ' όσον ούτος αισθάνεται ότι επ' άδικίας κατηγορείται και δι' αισχρών όπλων πολεμείται, έννοεί έρωμενέστερον να άγωνισθί ύπερ έαυτου και ύπερ της ήθικης του τόπου και θαρραλέωτερον να άντεπεξέλη κατά του φαύλου τούτου συστήματος. Είθε έντούτοις οι έγκαινίζοντες παρ' ήμιν τό σύστημα αυτό της συζή-

τήσεως να μη μεταμεληθώσι πολύ ταχέως, διότι τό έφευρον και τό έγκαινίασαν.

— Ο συμπολίτης ήμών κ. Θάνος Τσίπρας πρό καιρού τελωνιακός υπάλληλος έκ των έντίμων και νομιμών, προήχθη έπαξίως των ιδιοτήτων του τούτων εις ύπελεγκτήν του τελωνείου Πειραιώς. — Χρός τηλεγραφικώς άνηγγέλη τῷ γνωστῷ διευθυντῇ του «Γαλλικῷ καφεενείου» κ. Μάρκω Φιλίππου ότι τά έν τῇ εκθεσει των οίνων και οίνοπνευμάτων του Βορδῶ άποσταλέντα εκθέματα των προϊόντων του εργοστασίου του ετυχον άργυρου βραβείου μετ' έπαίνου. Μεγίστη είναι ή ίκανοποίησις αύτη του κ. Φιλίππου άξιούμενου να έλθ τούς οίνους και τά οίνοπνεύματα της ίδιας κατασκευής εκτιμώμενα έν άγωνι διεθεί, ένφ συναγωνίζονται πρός άλλα τά έντελέστερα της οίνοποιίας συστήματα και ένφ επιδείκνυται ή ειομηχανία των μάλλον προηγμένων χωρών. Πρό χρόνων ο κ. Φιλίππου εργάζεται ένταύθα μετ' άκουράσου ζήλου εις την βελτίωσιν των οίνων και οίνοπνευμάτων του, τά προύοντα δέ του εργοστασίου και της φιλοπονίας του έξετιμήθησαν παρ' ήμιν πάντοτε ίσα τοις Εύρωπαϊκοις* ήδη την άξίαν των ταύτην άνεγνώρισεν άνωτερον καιτήριον και επί τῇ τιμῇ ταύτῃ πολλά άπεοθύνομεν τῷ κ. Φιλίππου συγχαρητήρια. — Από της αρχῆς της εβδομάδος ταύτης ο κ. Ίω. Γαλάνης τέως δικηγόρος, ανέλαβε τά καθήκοντα του β' αστυνομίου ένταύθα και ούτω ήδη ή ημετέρα αστυνομία λειτουργεί υπό την πεφωτισμένην ένεργείαν δύο νέων έπιστημόνων φιλοτίμων και άκουράστων, ώστε εύέλπιδες άναμένουσι πάντες τά εύάρεστα άποτελέσματα. — Πολλοί νέοι και έκ της ημετέρας πόλεως μεθείξαν του έν Αθήναις γενομένου επ' εσχάτων συναγωνισμού διά τας θέσεις των δοκίμων του πολεμικού ναυτικού, εινι δ' έξ αυτών και διεπρεψαν κατά την δοκιμασίαν των. Δυστυχώς θλιβερά άγγέλματα διαδιδάχονται αυτοίς έκ της Πρωτεύουσῃς, ότι όθεν και τῷ παραδόντι των προτιμωθισμένων θα ληθώσιν ύπ' όσιν άλλα δικαιώματα, άτινα δέν άνεγράφησαν έν τοις όροις του διαγωνισμού, δικαιώματα δηλονότι ιστορικῶν ονομάτων, δικαιώματα έκ καταγωγῆς έκ ναυτικῶν τόπων και τά παρόμοια όπερ είναι άδικον. Οι ήμετεροι νέοι συμπολίται δέν έννοούσι βεβαίως να προτιμηθώσι των άνωτερων των κατά τάς γνώσεις, την χρηστότητα την ευεξίαν κ. τ. λ. αλλά βρέως θα φέρωσι την προτιμησιν άλλων μόνον και μόνον διότι έλαβον τόν κόπον να γεννηθώσιν επίγονοι ιστορικῶν οίκων, ή την τύχην να κατάγωνται έκ τόπων ναυτικῶν, και άξιούσι να κριθώσι με τό ίδιον μέτρον δι' ου θα κριθώσι και οι λοιποί. Βλπίζουσιν έντούτοις ότι ο κ. Υπουργός των Ναυτικῶν, ήμετερος Βουλευτής θα κηδεμονεύσῃ τά δικαιώματα των νέων συμπολιτών του και δέν θα έπιτρέψῃ να θυσιασθώσι ταύτα εις τάς πλάνας και τάς προλήψεις. — Η κ. Μαρία Καλαποδούλου παρακαλεί δι' ήμών τους πρός ους ειχεν εμπιστευθεί γραμματία του λαχείου της κεντητής εικόνας του Ίησού, πρός διάθεσιν, να διαδιδάσθωσι τά εισπραχθέντα χρήματα και τά τυχόν μη διατεθέντα γραμματία τῇ αδελφῇ της κ. Χρυσούλα Α. Καλαποδούλου εις Πάτρας, διότι λιάν προσεχώς γίνεται ή εκκυβευσις. — Μετά μακράν νόσον άπέθανεν ένταύθα έν προκεχωρημένη ήλικία ο Δημήτριος Χρησανθάκης ο αρχαιότερος των ένταύθα ξενοδόχων την δέ παρελθούσαν δευτέραν εκηδεύθη παρακολουθούτων την εκφοράν πολλῶν συγγενῶν και φίλων. Η άκρα αγαθότης του χρηστου άνδρος, ή φιλανθρωπία του και ο κάλλιστος χαρακτήρ τόν ειχον καταστήσει έκ παλαιού αγαπητόν παρὰ πᾶσιν ένταύθα, γνωστόν δέ εις πλείστους όσους ήμεδαπούς και ξένους ούτινες διήλθον ή διέμενον εις τάς Πάτρας, και ούτινες μετά λύπης θα μάθωσι τόν θάνατόν του. — Ο κ. δήμαρχος ήμών εύρών εύλογον την άξίωσιν των ένταύθα κτηματιών περί ταχείας άνασυστάσεως της άγροφυλακῆς, ήν διερχνεύσαμεν εις δύο συνεχῆ φύλλα του «Φορολογούμενου» συνεκά-

λεσε κατά την παρελθούσαν Τρίτην τῷ δημ. συμβούλιον και εκανόνισε μετ' αυτού τό ζωτικόν τούτο διά την έξοχην ήμών ζήτημα. Η ένεργεια αύτη του κ. δημάρχου έστιν αξία πολλου έπαίνου και μαρτυρεί ένδιαφέρον περί της έν τῇ έξοχῇ τάξεως ήν άπαντες έπιθυμοϋσι και ζητούσι. Δέν άμφιβάλλομεν ότι ο κ. δήμαρχος και την εκλογην των άγροφυλάκων θα ένεργήσῃ μετά του αυτού ένδιαφέροντος, ίνα ή φύλαξις των κτημάτων άποβῃ άποτελεσματική και μη εισηχωρήσωσιν εις τάς τάξεις των άνθρωποι έννοούντες να μισθοδοτούνται χωρις να πράττωσιν ούδέν. Τά άποτελέσματα έγκαίρως θ' άνακοινώσωμεν.

— Ο κ. Β. Ανδρονόπουλος άρχαίος ήθοποιός διερχόμενος της πόλεως ήμών μετά μικρου δραματικού θιάσου, ολίγας έχοντας άξιώσεις, θα δώσῃ από της σκηνῆς του ήμετέρου δημοτικού θεάτρου τρεις παραστάσεις. Προχθές έδωσε τόν «Θέλλον», ο αυριον δέ τόν «Αθανάσιον Διάκον». Οι παρευρεθέντες κατά την παράστασιν της προχθῆς έπεδοκίμασαν τόν κάλλιστον τεχνίτην και ένεθάρρυναν αυτόν.

ΕΙΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

Ο έν Πάτρας κλάδος της Ίονικῆς Τραπεζῆς Δ η λ ο π ο ι ε ι .

Ότι την δωδεκάτην Σεπτεμβρίου του τρέχοντος έτους ήμέραν Κυριακήν εκθέτει εις εκούσιον πλειστηριασμόν, τελεσθησόμενον ένώπιον του συμβολαιογράφου Πατρῶν κ. Νικολάου Θωμοπούλου και έξωθι του γραφείου του, κειμένου υπό την έν τῷ 15 τετραγώνῳ της κάτω πόλεως Πατρῶν οίκιαν του δῆδ Κορίθου παρὰ την κεντρικην πλατείαν εῶ Γεώργιος Α' ο μία άνώγειος λιθασβεστόκτιστος οίκια, κειμένη εις τό 38 τετράγωνον της κάτω πόλεως Πατρῶν, έχουσαν πρόσοψιν πρός μεσημβρίαν πήχεων δέκα και ύψος πήχεων δώδεκα, βάθος δέ πήχεων πεσσαράκοντα τεσσαρῶν και 1800, μετά την άποσπασθῆναι έν τῷ 1882 τεκτονικῶν τετραγωνικῶν τριακοσίων τεσσαράκοντα ενός και 8000 μετά του πεζοδρομίου της, συνορεύουσαν ανατολικῶς με οικόπεδον κληρονόμων Μπεναρδῆ, δυτικῶς με οικόπεδον «Ροξάνδρας» Ασημακοπούλου, μεσημβριονῶς με δημόσιον δρόμον και άρκτικῶς με οικόπεδον Δημητρίου Πατρινοϋ, πρόην της κυριότητος Δημητρίου Φιλίππου.

Ο έν λόγῳ πλειστηριασμός άρχεται την 10 π. μ. ώραν και περαιούται την 12 της μεσημβρίας της 12 Σεπτεμβρίου τρέχοντος έτους, ή δέ κατακύρωσις γεννησομένη εις τόν τελεσθέντα πλειοδοτήν έσεται ύποχρεωτική δι' αυτόν, άλλ' υπό την έγκρισιν της διευθύνσεως της Ίονικῆς Τραπεζῆς υπόχρεων όντά μετά την έγκρισιν ταύτην να συντάξῃ άνυπερθέτως μετά του έν Πάτρας κλάδου της Ίονικῆς Τραπεζῆς τό άνήκον της άγοροπωλησίας συμβόλαιον και να καταθέσῃ εις τό ταμείον αύτης τό τίμημα.

Βν άρνήσει του ύπερθεματιστου να συμμορφωθῇ με τά άνωτέρω ύποχρεούται ούτος να πληρώσῃ εις τόν κλάδον της Ίονικῆς Τραπεζῆς όλόκληρον τό τίμημα δικαστικῶς μετά του νομίμου τόκου από της ήμέρας της έγκρίσεως της κατακυρώσεως, ήδυνάμει της περι ταύτης συμβολαιογραφικῆς εκθεσεως ήτις έν τοιαύτη περιστάσει θεωρεῖται πλήρης και ίσχυρός τίτλος πωλήσεως δια τόν κλάδον της Ίονικῆς Τραπεζῆς και ύποχρεωτική δια τόν άγοραστήν.

Βν Πάτρας την 2 Σεπτεμβρίου 1882. Ο διευθυντής ΕΡΡΙΚΟΣ ΓΚΡΗΝ.

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ή πλησίον της νσοδμήτου οικίας Αδελφῶν Τριάντη άνώγειος οίκια της κυρίας Δικατερίνης Τζικλητήρα. Πληροφορία διά τά περαιτέρω παρὰ τῇ ιδιοκτητριά.